Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Victor Sîrbu)
Dosarul nr. 3a-3136/25 (2-24009295-02-3a-27102025)

D E C I Z I E

3 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Stratulat Maria

examinând în ședință publică, apelul declarat de Serviciul Vamal împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de SRL „Tetis International Co" către Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ individual,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantei:

La 22 ianuarie 2024 SRL „Tetis International Co" a depus cerere de chemare în judecată către Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ individual.

În motivarea acțiunii reclamanta SRL „Tetis International" a invocat că, potrivit art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice sunt obligate să acționeze în conformitate cu legea, cu respectarea principiilor legalității, previzibilității și proporționalității. A indicat că regimul juridic al circulației medicamentelor este reglementat de Legea nr. 1409 din 17 decembrie 1997 cu privire la medicamente și Legea nr. 1456 din 25 mai 1993 cu privire la activitatea farmaceutică, potrivit cărora competența de autorizare, înregistrare și includere a medicamentelor în Nomenclatorul de stat aparține Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

A menționat că, prin certificatele de înregistrare nr. ***** din 10 octombrie 2016 și nr. ***** din 4 august 2022, produsul „*****" comprimate a fost autorizat și înregistrat în Republica Moldova în calitate de medicament, fiind inclus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor. Totodată, pentru importul acestuia, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a eliberat autorizația corespunzătoare, cu atribuirea poziției

tarifare *****, aferente medicamentelor. Cu toate acestea, prin Decizia de clasificare a mărfurilor *****din 24 noiembrie 2023, Biroul Vamal Centru a modificat clasificarea tarifară a produsului, substituind codul declarat *****, aferent medicamentelor, cu codul *****, corespunzător preparatelor alimentare.

Consecvent, reclamanta a susținut că reclasificarea tarifară efectuată de autoritatea vamală contravine prevederilor Legii nr. 172 din 25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, întrucât Capitolul 21 exclude medicamentele clasificate la Capitolul 30. A relevat că notele complementare aferente poziției tarifare ***** permit clasificarea preparatelor pe bază de plante medicinale, atunci când etichetarea, ambalarea și modul de utilizare conțin indicații privind afecțiunile tratate, concentrația substanțelor active, posologia și modul de administrare. În acest sens, a precizat că produsul „*****” întrunește condițiile respective, aspect confirmat prin prospectul medicamentului, care indică proprietățile terapeutice, dozajul și modalitatea de administrare.

Totodată, reclamanta a invocat prevederile art. 2 din Legea nr. 306 din 30 noiembrie 2018 privind siguranța alimentelor și ale Legii nr. 279 din 15 decembrie 2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare, susținând că noțiunea de produs alimentar exclude medicamentele, iar produselor alimentare nu le pot fi atribuite proprietăți de prevenire, tratare sau vindecare a bolilor. A subliniat că însăși autoritatea vamală, în cuprinsul deciziei contestate, a reținut caracteristicile terapeutice ale produsului „*****”, împrejurare care, în opinia reclamantei, confirmă caracterul nejustificat al clasificării acestuia drept preparat alimentar.

Subsecvent, a susținut că Serviciul Vamal nu este competent să reevalueze statutul de medicament al unui produs autorizat și înregistrat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, această atribuție revenind autorității specializate. În susținerea poziției sale, a făcut referire la modificările legislative operate prin Legea nr. 186 din 7 iulie 2023, referitoare la regimul fiscal și vamal aplicabil medicamentelor înregistrate în Nomenclatorul de stat și/sau autorizate pentru import. Deasemenea, a invocat Decizia Comisiei parlamentare protecție socială, sănătate și familie nr. ***** ***** din 24 noiembrie 2023, în care au fost formulate obiecții privind practica Serviciului Vamal de reclasificare tarifară a medicamentelor, fără luarea în considerare a calificării atribuite de autoritatea competentă în domeniul medicamentelor.

În consecință, reclamanta a considerat că reclasificarea produsului „*****” din categoria medicamentelor în cea a preparatelor alimentare este contrară cadrului normativ aplicabil și statutului juridic stabilit prin actele emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, motiv pentru care a solicitat, anularea Deciziei de clasificare a mărfurilor *****din 24 noiembrie 2023, emisă de Biroul Vamal Centru, precum și a Deciziei Serviciului Vamal nr. *****din 22 decembrie 2023, prin care a fost respinsă cererea prealabilă.

La 10 mai 2024, pârâtul Serviciul Vamal al RM și Biroul Vamal Centru, a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. (Vol. I, f.d.61-67).

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2025, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Tetis International Co" către Serviciul Vamal și Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ individual.

S-a anulat Decizia de clasificare a mărfurilor *****din 24 noiembrie 2023 emisă de Biroul Vamal Centru și Decizia Serviciului Vamal *****din 22 decembrie 2023 adoptată în cadrul procedurii prealabile.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 2 iulie 2025 Serviciul Vamal al RM, a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2025, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art. 232 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la 1 iulie 2025, iar apelul nemotivat a fost declarat la 2 iulie 2025.

Hotărârea motivată a fost recepționat de apelantul Serviciul Vamal al RM, la 17 octombrie 2025, iar apelul motivat a fost depus la 27 octombrie 2025. Prin urmare, Colegiul constată că atât apelul nemotivat, cât și cel motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel, apelantul a invocat că hotărârea Judecătoriei Chișinău din 1 iulie 2025 este ilegală și neîntemeiată, fiind pronunțată cu încălcarea normelor de drept material și procedural, fără elucidarea deplină a circumstanțelor relevante pentru soluționarea cauzei și cu aprecierea eronată a probelor administrate. A indicat că, în perioada 19 octombrie – 12 decembrie 2023, în privința SRL „Tetis International Co" a fost efectuat un control ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale aferente importurilor realizate în perioada 2019–2023, în cadrul căruia s-a constatat clasificarea incorectă a produsului „*****" comprimate la poziția tarifară *****, aferentă medicamentelor. În consecință, în temeiul art. 141^2 alin. (2^2) din Codul vamal, a fost emisă Decizia de clasificare a mărfurilor *****din 24 noiembrie 2023, prin care produsul respectiv a fost reclasificat la poziția tarifară *****, corespunzătoare preparatelor alimentare.

A susținut că reclasificarea tarifară a fost efectuată cu respectarea Legii nr. 172 din

25 iulie 2014 privind aprobarea Nomenclaturii combinate a mărfurilor, a Regulilor generale de interpretare 1 și 6, precum și a Notelor explicative ale Sistemului Armonizat și ale Nomenclaturii combinate. A menționat că, în urma examinării compoziției, caracteristicilor și destinației produsului „*****”, organul vamal a constatat că acesta reprezintă un preparat pe bază de plante, destinat susținerii funcțiilor fiziologice ale ficatului și menținerii stării generale de sănătate, fără a conține substanțe active chimic definite cu acțiune farmacologică specifică. În opinia apelantului, produsul nu întrunește cumulativ condițiile prevăzute de Nota complementară 1 la Capitolul 30 din Nomenclatura combinată a mărfurilor pentru clasificarea la poziția tarifară *****, întrucât nu indică o concentrație determinată a unei substanțe active cu efect terapeutic specific, fiind justificată încadrarea acestuia la poziția tarifară *****.

Consecvent, apelantul a invocat că prima instanță a interpretat eronat cadrul normativ aplicabil, atribuind un caracter determinant certificatelor de înregistrare și autorizațiilor de import eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. A precizat că actele emise de această autoritate în temeiul Legii nr. 1409 din 17 decembrie 1997 cu privire la medicamente și al Legii nr. 1456 din 25 mai 1993 cu privire la activitatea farmaceutică urmăresc reglementarea calității, siguranței, autorizării și introducerii medicamentelor pe piața națională, fără a determina în mod obligatoriu clasificarea tarifară a mărfurilor. A subliniat că includerea unui produs în Nomenclatorul de stat al medicamentelor nu constituie un criteriu exclusiv de încadrare la poziția tarifară *****, clasificarea vamală urmând să fie realizată în baza caracteristicilor obiective ale produsului și a normelor speciale în materie vamală.

Subsecvent, a susținut că, potrivit art. 141^2 alin. (2) și (2^2) din Codul vamal, competența de stabilire și modificare a codului tarifar aparține organului vamal, inclusiv în cadrul controlului ulterior, după acordarea liberului de vamă. A relevat că această atribuție nu poate fi limitată prin actele administrative emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, întrucât autorizarea unui produs ca medicament și clasificarea tarifară a acestuia reprezintă proceduri distincte, supuse unor reglementări diferite. Totodată, a făcut referire la art. 8 din Constituția Republicii Moldova și la Convenția internațională privind Sistemul Armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, susținând necesitatea respectării regulilor internaționale de clasificare tarifară.

Deasemenea, apelantul a menționat că analiza efectuată de organul vamal s-a întemeiat pe documentele comerciale, prospectul produsului, informațiile privind compoziția și modul de utilizare, precum și pe raportul subdiviziunii specializate în clasificarea mărfurilor, fără a fi necesară efectuarea unor expertize suplimentare de laborator. În susținerea legalității clasificării, a invocat și informațiile publicate pe pagina oficială europeană a producătorului, potrivit cărora produsul „*****” este prezentat în categoria suplimentelor alimentare pe bază de plante. Totodată, a făcut referire la o declarație vamală depusă de un alt operator economic, în care același produs a fost încadrat la poziția tarifară **********, circumstanță apreciată drept confirmare a

aplicării uniforme a regulilor de clasificare vamală.

În aceeași ordine de idei, apelantul a considerat că prima instanță a acordat prioritate nejustificată actelor emise de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, fără a examina corespunzător criteriile tehnice și juridice prevăzute de Nomenclatura combinată a mărfurilor. A susținut că organul vamal nu și-a depășit competențele prin reevaluarea clasificării tarifare a produsului „*****”, ci a exercitat atribuțiile legale de verificare și corectare a încadrării tarifare declarate, în vederea respectării legislației vamale.

Prin urmare, a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău din 1 iulie 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate de SRL „Tetis International Co” privind anularea Deciziei de clasificare a mărfurilor *****din 24 noiembrie 2023 și a Deciziei Serviciului Vamal nr. *****din 22 decembrie 2023, adoptată în procedura prealabilă.

La 27 aprilie 2026, reprezentantul intimatei SRL „Tetis International Co”, avocatul Clima Igor, a depus referință pe marginea apelului declarat, prin care a solicitat respingerea acestuia ca neîntemeiat și menținerea hotărârii primei instanțe.

Poziția participanților în ședința de judecată:

În ședința de judecată, reprezentantul apelantului Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Centru, Barcar Cătălina, a susținut cererea de apel înaintată pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul intimatei SRL „Tetis International Co”, avocatul Clima Igor, a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.

Aprecierea instanței de apel:

Potrivit art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Conform art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 219 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care

nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând temeinicia și legalitatea hotărârii instanței de fond, constată că aceasta este întemeiată, motiv pentru care apelul urmează a fi respins, din raționamentele ce urmează.

Admisibilitatea acțiunii:

Completul judiciar notează că controlul preliminar asupra admisibilității reprezintă o etapă obligatorie, ce vizează delimitarea strictă a tipului de acțiune și a cadrului juridic în care urmează a fi analizată pretenția dedusă judecății.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sânt părți ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care

creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

În speță, Colegiul reține că, obiect al examinării prezentei cauze îl constituie anularea Deciziei de clasificare a mărfurilor *****din 24 noiembrie 2023, emisă de Biroul Vamal Centru, precum și a Deciziei Serviciului Vamal nr. *****din 22 decembrie 2023, prin care a fost respinsă cererea prealabilă.

În aceste condiții, acțiunea formulată, având ca obiect anularea actelor emise de Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal al RM, se circumscrie tipului de acțiune în contestare, prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Respectiv, în privința primei condiții de admisibilitate se constată că actele contestate sunt acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Totodată, în temeiul dispozițiilor art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ referitoare la competența materială și teritorială a instanțelor în materie de contencios administrativ, se constată că acțiunea introdusă de reclamant a fost înaintată instanței competente, fiind respectate cerințele privind competența jurisdicțională atât sub aspect material, cât și teritorial.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios

administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Completul de judecată reține că reclamanta este destinatarul actului administrativ contestat și, prin acțiunea formulată, urmărește protecția unui drept propriu susceptibil de a fi vătămat prin activitatea administrativă a autorității.

Prin urmare, condiția privind revendicarea unui drept legitim, necesară admisibilității acțiunii în contencios administrativ, este întrunită, iar reclamanta beneficiază de control judecătoresc asupra activității administrative contestate.

În acord cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Analizând dispozițiile legale aplicabile și circumstanțele concrete ale cauzei, Completul judiciar constată că reclamanta are calitatea de persoană legitimă pentru a sesiza instanța de contencios administrativ, a respectat procedura și termenul de depunere a acțiunii, iar obiectul cererii nu se încadrează în situațiile exceptate de la controlul judiciar.

În aceste condiții, nu se identifică motive de inadmisibilitate a acțiunii, iar instanța de fond a apreciat corect că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a acțiunii.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Din materialele cauzei rezultă că, SRL „Tetis International Co”, în cadrul activității sale economice, a efectuat importul produsului farmaceutic „*****” comprimate *****, produs de compania „Himalaya Drug Company” din India, în baza declarației vamale nr. 2300 I 3409 din 6 iulie 2021, marfa fiind declarată la poziția tarifară *****, corespunzătoare medicamentelor, cu aplicarea cotei TVA de 8%. La fel, se atestă că, anterior efectuării importului, produsul „*****” comprimate ***** a fost autorizat și înregistrat în Republica Moldova în calitate de medicament, fapt confirmat prin certificatul de înregistrare nr. ***** din 10 octombrie 2016, eliberat de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, în baza Ordinului Ministerului Sănătății nr. 777 din 10 octombrie 2016, cu o perioadă de valabilitate de 5 ani (Vol. I, f.d.27).

Ulterior, prin certificatul de înregistrare nr. ***** din 4 august 2022, emis în baza Ordinului Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nr. ***** din aceeași dată, a fost confirmată autorizarea produsului respectiv în calitate de medicament, cu o perioadă de valabilitate nedeterminată (Vol. I, f.d.28).

Totodată, din materialele cauzei se reține că Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale a eliberat pe numele SRL „Tetis International Co” autorizațiile de import nr. 0063/21-AM din 12 ianuarie 2021 și nr. 1753/21-AM din 24 mai 2021, prin care a fost autorizat importul medicamentelor produse de „Himalaya Global Holdings Ltd.”, inclusiv al produsului în litigiu.

Prin urmare, la data efectuării operațiunii de import din 6 iulie 2021, produsul „*****” comprimate ***** era înregistrat în Republica Moldova în calitate de medicament, fiind inclus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor și autorizat pentru import de către autoritatea publică competentă în domeniul farmaceutic.

În perioada 19 octombrie – 12 decembrie 2023, Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru, a efectuat în privința SRL „Tetis International Co” un control ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale aferente mărfurilor importate în perioada 2019–2023, având drept obiect verificarea corectitudinii clasificării tarifare a mărfurilor și a aplicării tratamentului tarifar preferențial și favorabil.

În cadrul controlului, organul vamal a solicitat examinarea caracteristicilor produsului importat de către subdiviziunea specializată în clasificarea mărfurilor, fiind întocmit raportul nr. 9934 din 30 octombrie 2023.

În rezultatul reverificării, la 24 noiembrie 2023 Biroul Vamal Centru a emis Decizia de clasificare a mărfurilor *****, prin care a modificat clasificarea tarifară a produsului „*****” comprimate ***** de la poziția *****, corespunzătoare medicamentelor, la poziția *****, aferentă preparatelor alimentare nedenumite și necuprinse în altă parte. Pentru justificarea reclasificării, autoritatea vamală a reținut că produsul reprezintă un preparat pe bază de plante, compus din pulberi vegetale și excipienți, care contribuie la susținerea funcțiilor fiziologice ale ficatului, la regenerarea celulelor hepatice și la protejarea organismului împotriva efectelor substanțelor hepatotoxice, considerând că acesta urmează a fi încadrat în categoria preparatelor alimentare.

Nefiind de acord cu decizia respectivă, la 4 decembrie 2023 SRL „Tetis International Co” a depus cerere prealabilă, solicitând anularea acesteia, însă prin Decizia nr. *****din 22 decembrie 2023, Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă ca neîntemeiată, menținând clasificarea tarifară stabilită de Biroul Vamal Centru.

În aceste circumstanțe, la 22 ianuarie 2024, SRL „Tetis International Co” a sesizat instanța de contencios administrativ cu o acțiune în contestare, solicitând anularea Deciziei de clasificare a mărfurilor *****din 24 noiembrie 2023 și a Deciziei Serviciului Vamal nr. *****din 22 decembrie 2023.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 1 iulie 2025, acțiunea a fost admisă, iar actele administrative contestate au fost anulate, instanța reținând caracterul neîntemeiat al reclasificării tarifare efectuate de organul vamal, în raport cu statutul de medicament al produsului, documentele eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale și insuficiența justificării măsurii dispuse.

Examinând legalitatea hotărârii primei instanțe prin prisma motivelor invocate în cererea de apel, a materialelor cauzei și a normelor de drept aplicabile raportului juridic litigios, Completul constată că argumentele apelantului nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond și nu relevă erori de fapt sau de drept care să justifice casarea hotărârii contestate.

Raportând circumstanțele constatate la prevederile legale incidente, Completul judiciar reține că, potrivit art. 21 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate, iar limitarea exercitării drepturilor și libertăților persoanelor este permisă numai în cazurile și condițiile expres stabilite de lege.

În conformitate cu art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu, stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile acestora de reclamare a probelor.

În aceeași ordine de idei, art. 92 alin. (1)-(2) din Codul administrativ stabilește că autoritatea publică decide conform convingerii sale libere dacă consideră o faptă drept existentă, luând în considerare întreaga procedură administrativă, inclusiv toate probele, fiind obligată să țină seama de toate faptele relevante pentru caz, inclusiv de cele favorabile participanților.

Potrivit art. 93 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, iar faptele atribuite exclusiv sferei unui participant urmează a fi probate de acesta.

Conform art. 181^1 alin. (1)-(2) din Codul vamal nr. 1149 din 20 iulie 2000, în redacția aplicabilă procedurii administrative litigioase, controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor și se efectuează în scopuri vamale pentru asigurarea aplicării corecte a legislației și verificarea conformării declarantului la aceasta. Controlul ulterior se realizează prin auditul postvămuire sau prin reverificarea declarației vamale, în condițiile și limitele stabilite de lege.

În acord cu art. 141^1 alin. (1)-(2) din Codul vamal, Nomenclatura combinată a mărfurilor se aprobă de Parlament în concordanță cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte și este utilizată de organul vamal pentru reglementarea măsurilor tarifare și netarifare în comerțul exterior, precum și în scopuri statistice.

Potrivit art. 141^2 alin. (1) din Codul vamal, clasificarea mărfurilor se efectuează de către declarant și constă în stabilirea unui cod conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor și normelor metodologice existente. În corespundere cu alin. (2) al aceluiași articol, în cazul clasificării incorecte a mărfurilor, organele vamale au dreptul să efectueze desinestătător clasificarea acestora, în conformitate cu Nomenclatura combinată a mărfurilor și normele metodologice existente, prin emiterea unei decizii de clasificare.

Totodată, art. 141^2 alin. (2^2) din Codul vamal prevede dreptul organului vamal de a emite decizia de clasificare a mărfurilor inclusiv după acordarea liberului de vamă, aceasta urmând să fie transmisă declarantului în termen de trei zile lucrătoare de la emitere.

Potrivit art. 202^2 alin. (1) din Codul vamal, reverificarea declarației vamale constituie una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii și caracterului complet al informațiilor furnizate în declarația vamală, precum și a existenței și conformității documentelor justificative aferente operațiunilor verificate.

În aceeași ordine de idei, art. 202^3 alin. (1) lit. g) din Codul vamal reglementează obligația organului vamal de a emite decizia de regularizare în cazul depistării unei încălcări vamale care conduce la apariția unei obligații vamale și al neîndeplinirii cerințelor legale de către declarant.

Dispozițiile enunțate urmează a fi interpretate în coroborare cu Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 17 octombrie 2018, care stabilește cadrul procedural de desfășurare a auditului postvămuire și a reverificării declarațiilor vamale.

În ceea ce privește regimul juridic al medicamentelor, potrivit art. 3 din Legea nr. 1409 din 17 decembrie 1997 cu privire la medicamente, în redacția aplicabilă perioadei relevante, medicamentele reprezintă substanțe sau amestecuri de substanțe autorizate, în modul stabilit, pentru fabricare, import, export și utilizare, destinate tratării, atenuării, prevenirii sau diagnosticării unei boli ori stări anormale, precum și restabilirii, corectării sau modificării funcțiilor organice.

Conform art. 6 alin. (4) lit. a) din Legea menționată, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale exercită atribuții de expertizare, omologare și înregistrare a medicamentelor, precum și de editare și ținere a Nomenclatorului de stat al medicamentelor.

În temeiul art. 14 alin. (1) din aceeași lege, autorizarea medicamentelor fabricate în Republica Moldova și a celor importate se efectuează în baza rezultatelor expertizei materialelor respective, realizată de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

În conformitate cu art. 8 alin. (1)-(2) din Legea nr. 1456 din 25 mai 1993 cu privire la activitatea farmaceutică, Nomenclatorul de stat al medicamentelor constituie lista medicamentelor autorizate în modul stabilit pentru producere, import și utilizare în practica medicală și medicina veterinară, fiind ținut de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Totodată, art. 11 din Legea nr. 1456/1993 reglementează autorizarea medicamentelor și includerea denumirilor acestora în Nomenclatorul de stat, iar art. 23 din aceeași lege stabilește condițiile de autorizare a importului medicamentelor de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

Corespunzător, pct. 7 subpct. 1) și 12) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 71 din 23 ianuarie 2013, atribuie acestei autorități funcțiile de autorizare, expertizare, omologare și înregistrare a medicamentelor, precum și de ținere a Nomenclatorului de stat al medicamentelor autorizate în Republica Moldova.

Concomitent, Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172 din 25 iulie 2014, stabilește la Capitolul 30, poziția tarifară *****, clasificarea medicamentelor constituite din produse amestecate sau neamestecate, preparate în scopuri terapeutice sau profilactice, prezentate sub formă de doze ori condiționate pentru vânzarea cu amănuntul.

Potrivit Notei complementare 1 la Capitolul 30 din Nomenclatura combinată, poziția ***** cuprinde inclusiv preparatele pe bază de plante medicinale, condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, în cazul în care etichetarea, ambalarea sau modul de utilizare conțin indicații privind bolile, afecțiunile sau simptomele împotriva cărora produsul este utilizat, concentrația substanțelor active, posologia și modul de administrare.

În același timp, potrivit Notei 1 lit. g) de la Capitolul 21, acesta nu cuprinde produsele de la pozițiile tarifare 3003 și *****, iar nota de secțiune corespunzătoare Secțiunii VI consacră regula potrivit căreia produsele care, prin prezentarea în doze sau condiționarea pentru vânzarea cu amănuntul, întrunesc condițiile unei poziții tarifare expres enumerate, inclusiv *****, se clasifică la poziția respectivă.

Prin prisma dispozițiilor legale menționate, Completul judiciar relevă că soluționarea prezentului litigiu presupune verificarea concordanței dintre caracteristicile obiective ale produsului importat, statutul său juridic stabilit prin actele autorității competente în domeniul medicamentelor și condițiile de clasificare prevăzute de Nomenclatura combinată a mărfurilor.

În acest context, Completul judiciar consideră necesar să sublinieze că atribuțiile Serviciului Vamal privind clasificarea tarifară a mărfurilor și cele ale Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale privind expertizarea, omologarea și autorizarea medicamentelor sunt distincte, însă exercitarea acestora trebuie realizată cu respectarea cadrului normativ care reglementează fiecare domeniu.

Astfel, deși art. 141^2 alin. (2) și (2^2) din Codul vamal conferă organului vamal competența de a verifica și, după caz, de a modifica clasificarea tarifară declarată, aceste dispoziții nu îl exonerează de obligația de a stabili și demonstra caracterul eronat al clasificării inițiale, prin raportare la caracteristicile concrete ale mărfii și la ansamblul documentelor relevante.

Or, existența competenței legale de a efectua reclasificarea nu echivalează cu temeinicia oricărei decizii adoptate în exercitarea acesteia. Legalitatea unei asemenea măsuri este condiționată de stabilirea corespunzătoare a situației de fapt, aplicarea corectă

a normelor de clasificare și justificarea concluziei potrivit căreia poziția tarifară declarată inițial nu corespunde caracteristicilor produsului.

La caz, Completul judiciar reține că produsul „*****” comprimate ***** a fost supus procedurii de autorizare și înregistrare de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, fiind inclus în Nomenclatorul de stat al medicamentelor în baza unei evaluări realizate de autoritatea competentă în domeniul farmaceutic.

Prin urmare, calificarea oficială a produsului ca medicament, confirmată prin certificatul de înregistrare nr. ***** din 10 octombrie 2016 și prin autorizația de import eliberată anterior operațiunii vamale, constituia o circumstanță juridică și factuală relevantă, pe care autoritatea vamală era obligată să o examineze în cadrul procedurii de reclasificare.

În acest sens, Completul judiciar nu poate reține argumentul apelantului potrivit căruia, autorizațiile de import și certificatele de înregistrare eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale nu ar prezenta relevanță pentru determinarea încadrării tarifare a produsului. Deși aceste acte nu substituie, prin ele însele, regulile de clasificare prevăzute de Nomenclatura combinată a mărfurilor, ele confirmă rezultatul unei proceduri de evaluare și autorizare desfășurate de o autoritate publică specializată și reprezintă mijloace de probă relevante pentru stabilirea naturii, destinației și caracteristicilor terapeutice ale produsului.

În contextul celor expuse, Completul judiciar menționează că, autorizația de import nr. 1753/21-AM din 24 mai 2021, certificatul de înregistrare și înscrierea în Nomenclator atestă că produsul a fost calificat oficial ca medicament, iar această calificare este rezultatul unei proceduri tehnico-științifice realizate de autoritatea competentă exclusivă în domeniul farmaceutic, or, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, înainte de emiterea autorizației de import și stabilirea poziției tarifare ***** pentru produsul în speță, efectuează expertiză/analiza a medicamentului ce reprezintă un temei suficient pentru reclamantă pentru a vămui mărfurile și a le clasifica în vamă în calitate de medicamente, în toate cazurile.

Astfel că, reclamanta având certitudinea că în baza autorizației de import produsul stabilit supra era calificat la poziția tarifară *****, fiind medicament, avea motive întemeiate să considere că acesta urmează a fi declarat la poziția tarifară *****, corespunzătoare medicamentelor, urmând în acest sens a se conduce de datele din Nomenclatorul de stat ținut de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale – unica autoritate de omologare și calificare al medicamentelor, iar Serviciul Vamal nu se poate subroga Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale în atare competențe.

Prin urmare, Completul judiciar reține faptul că, prima instanță corect a statuat că, o altă poziție tarifară decât ***** la importul produsului „*****” comprimate *****, nici nu putea fi atribuită, întrucât preparatul menționat era înregistrat ca medicament, iar determinarea acestora *de facto* se face exclusiv de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. Nomenclatura combinată a mărfurilor și regulile generale de

interpretare nu permit reevaluarea unui medicament ca fiind un alt tip de produs, de către o altă autoritate publică ce nu dispune de jurisdicție în expertizarea, omologarea și înregistrarea medicamentelor, a căror publicitate este opozabilă și obligatorie prin Nomenclatorul de stat al medicamentelor.

Așadar, organul vamal nu putea înlătura relevanța acestor documente numai prin afirmația că ele sunt emise în scopul reglementării circulației medicamentelor și nu al clasificării tarifare, fără a demonstra, printr-o analiză tehnică și juridică suficientă, că produsul nu întrunește condițiile poziției tarifare *****.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar observă că, potrivit certificatelor de înregistrare și documentației farmaceutice aferente, produsul „*****” este prezentat sub formă de comprimate, cu un conținut determinat de componente vegetale pe unitate de doză, având indicații privind utilizarea în cazul unor afecțiuni hepatice, precum și privind dozele, frecvența și modul de administrare. Din rezumatul caracteristicilor produsului și din prospectul pentru pacient rezultă că acesta este utilizat în legătură cu afecțiuni hepatice cronice difuze, hepatita alcoolică, leziunile hepatice asociate radioterapiei și chimioterapiei, fiind prevăzute modalități concrete de administrare și durata tratamentului în funcție de natura și evoluția afecțiunii.

Dealtfel, chiar în cuprinsul Deciziei de clasificare *****din 24 noiembrie 2023, organul vamal a reținut că produsul contribuie la regenerarea celulelor hepatice, protejarea ficatului împotriva leziunilor provocate de alcool și recuperarea organismului după afecțiuni severe. Aceste caracteristici nu puteau fi ignorate la examinarea condițiilor Notei complementare 1 de la Capitolul 30 din Nomenclatura combinată a mărfurilor, întrucât prezintă relevanță pentru determinarea destinației produsului, a modului de utilizare și a încadrării sale în categoria preparatelor destinate unor scopuri terapeutice sau profilactice.

În acest context, argumentul apelantului potrivit căruia produsul „*****” reprezintă doar un preparat alimentar destinat menținerii stării generale de sănătate nu poate fi acceptat în lipsa unei fundamentări suficiente, care să justifice înlăturarea caracteristicilor terapeutice consemnate în documentația farmaceutică și recunoscute prin actele de autorizare.

Completul judiciar reține că, simplul fapt al proveniență vegetale a componentelor produsului nu constituie un criteriu suficient pentru excluderea acestuia din categoria medicamentelor, atât timp cât însăși Nota complementară 1 la Capitolul 30 prevede posibilitatea clasificării preparatelor pe bază de plante medicinale la poziția tarifară *****.

Mai mult, interpretarea potrivit căreia numai preparatele care conțin substanțe chimice individualizate ar putea fi încadrate la poziția ***** nu reflectă integral conținutul notelor explicative aplicabile, care admit, în condițiile prevăzute de acestea, și preparatele pe bază de extracte vegetale cu proprietăți medicinale specifice.

În speță, documentația examinată indică atât componentele produsului și cantitățile acestora pe comprimat, cât și indicațiile de utilizare, dozajul și modalitatea de administrare. În consecință, simpla afirmație a organului vamal privind lipsa unor substanțe active cu acțiune farmacologică specifică nu este suficientă pentru a demonstra că produsul nu întrunește criteriile poziției tarifare *****, în condițiile în care această concluzie nu a fost susținută printr-o evaluare de specialitate aptă să înlăture constatările rezultate din documentația de autorizare.

În această ordine de idei, Completul judiciar apreciază că organul vamal avea obligația de a examina în mod efectiv și coroborat toate caracteristicile relevante ale produsului, inclusiv documentația farmaceutică, iar în cazul persistenței unor divergențe de natură tehnico-științifică, să administreze mijloace de probă corespunzătoare pentru clarificarea acestora. Or, din actele examinate nu rezultă că, anterior emiterii deciziei contestate, autoritatea vamală ar fi obținut o evaluare de specialitate care să infirme concluziile rezultate din procedura de autorizare a medicamentului sau să demonstreze, prin raportare la criteriile legale de clasificare, că produsul importat avea caracteristicile unui preparat alimentar, iar nu ale unui medicament.

În acest sens, împrejurarea că organul vamal a solicitat examinarea documentelor de către subdiviziunea specializată în clasificarea mărfurilor și că a fost întocmit raportul nr. 9934 din 30 octombrie 2023 nu înlătură necesitatea verificării temeiniciei concluziilor formulate.

Completul judiciar subliniază că un asemenea raport trebuie apreciat prin prisma conținutului său și a probelor pe care se întemeiază, iar nu exclusiv în considerarea proveniență sale de la o subdiviziune specializată a autorității vamale.

Prin urmare, argumentul apelantului potrivit căruia, efectuarea unei expertize suplimentare de laborator nu era necesară nu poate conduce, prin el însuși, la concluzia legalității actului contestat. Deși legea nu instituie obligația efectuării unei expertize în fiecare procedură de reclasificare, în situația în care există divergențe relevante privind natura, compoziția și destinația terapeutică a produsului, autoritatea publică trebuie să demonstreze că mijloacele de cercetare utilizate au fost suficiente pentru stabilirea corectă a situației de fapt.

La caz, caracterul specializat al chestiunilor privind proprietățile farmacologice și destinația terapeutică a produsului impunea o evaluare riguroasă a documentației existente, cu clarificarea eventualelor contradicții dintre concluziile organului vamal și cele rezultate din actele Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale. În lipsa unei asemenea clarificări, concluzia autorității vamale privind apartenența produsului la categoria preparatelor alimentare nu poate fi considerată suficient justificată doar prin examinarea unilaterală a compoziției acestuia și reinterpretarea informațiilor din prospect.

Totodată, Completul judiciar consideră necesar să menționeze că prevederile art. 2 din Legea nr. 306 din 30 noiembrie 2018 privind siguranța alimentelor delimitează

noțiunea de produs alimentar de cea a medicamentelor, acestea din urmă fiind excluse din categoria produselor alimentare în sensul reglementării respective.

În aceeași ordine de idei, art. 6 alin. (3) din Legea nr. 279 din 15 decembrie 2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare stabilește restricții privind atribuirea produselor alimentare a unor proprietăți de prevenire, tratament sau vindecare a bolilor umane. Deși aceste prevederi nu determină în mod autonom clasificarea tarifară, ele confirmă necesitatea unei delimitări fundamentate între produsele cu destinație alimentară și cele cu destinație medicamentoasă, delimitare care nu poate fi realizată prin ignorarea indicațiilor terapeutice și a statutului juridic rezultat din autorizarea produsului.

În consecință, în condițiile în care produsul „*****” era înregistrat ca medicament, avea o documentație farmaceutică aferentă și prezenta caracteristici relevante pentru aplicarea poziției tarifare *****, revenea organului vamal obligația de a demonstra existența unor temeiuri obiective și suficiente pentru încadrarea acestuia la poziția tarifară *****.

În această privință, Completul judiciar nu poate reține nici argumentul apelantului întemeiat pe informațiile publicate pe pagina electronică europeană a producătorului, potrivit cărora produsul „*****” ar fi prezentat în categoria suplimentelor alimentare pe bază de plante. Or, clasificarea comercială sau reglementară a unui produs pe o altă piață nu determină, prin ea însăși, statutul juridic și clasificarea tarifară a mărfii importate în Republica Moldova. Pentru ca asemenea informații să prezinte relevanță determinantă, urmează a fi stabilită identitatea produsului sub aspectul compoziției, concentrației, prezentării, indicațiilor și destinației, precum și aplicabilitatea lor operațiunii de import supuse controlului.

În speță, simpla referire la informațiile de pe pagina electronică a producătorului nu demonstrează că produsul importat de SRL „Tetis International Co” la 6 iulie 2021, în baza autorizației eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, ar fi avut caracteristicile unui supliment alimentar și nu ar fi întrunit condițiile de clasificare la poziția *****.

Totodată, nu poate fi reținut drept argument determinant nici faptul că un alt operator economic ar fi declarat produsul „*****” la poziția tarifară **********.

Completul judiciar relevă că modalitatea de declarare a mărfurilor de către un alt agent economic nu constituie, prin ea însăși, dovada legalității clasificării respective și nici nu exonerează autoritatea vamală de obligația de a demonstra corectitudinea poziției tarifare atribuite produsului importat de reclamantă.

Mai mult, aplicarea uniformă a legislației presupune utilizarea acelorași criterii juridice pentru situații comparabile, iar nu preluarea automată a unei clasificări declarate în cadrul unei alte operațiuni vamale, fără verificarea identității caracteristicilor mărfurilor și a împrejurărilor relevante.

Referitor la susținerea apelantului privind aplicarea Convenției internaționale privind Sistemul Armonizat de descriere și codificare a mărfurilor și a notelor explicative elaborate de Organizația Mondială a Vămilor, Completul judiciar reține că acestea constituie instrumente relevante pentru interpretarea uniformă a normelor de clasificare tarifară. Cu toate acestea, invocarea regulilor internaționale de clasificare nu înlătură obligația autorității vamale de a aplica în mod corespunzător dispozițiile Nomenclaturii combinate a mărfurilor și de a verifica caracteristicile concrete ale produsului importat, prin raportare la toate probele relevante.

În particular, notele explicative aferente poziției tarifare *****, referitoare la anumite preparate pe bază de plante destinate menținerii sănătății generale, nu justifică încadrarea automată a oricărui preparat vegetal în această categorie, fără examinarea prealabilă a posibilității clasificării sale la poziția *****. Or, în condițiile în care dispozițiile Capitolului 30 includ expres anumite preparate pe bază de plante medicinale, simpla existență a unor componente vegetale în produs nu permite excluderea acestuia din categoria medicamentelor.

În același context, trimiterea apelantului la caracterul obligatoriu al deciziilor de clasificare emise de Serviciul Vamal nu este de natură să justifice menținerea actelor contestate. Deși art. 141^2 alin. (4) din Codul vamal consacră caracterul obligatoriu al deciziei de clasificare a mărfurilor, aceeași dispoziție recunoaște dreptul declarantului de a o contesta în condițiile legii. Prin urmare, caracterul obligatoriu al actului administrativ nu exclude controlul judecătoresc asupra legalității și temeiniciei acestuia și nu instituie o prezumție irefragabilă de corectitudine a concluziilor autorității emitente.

Contrar susținerilor apelantului, prin examinarea legalității deciziei de clasificare și aprecierea probelor care au stat la baza acesteia, instanța de judecată nu se substituie organului vamal în exercitarea atribuțiilor administrative, ci realizează controlul jurisdicțional asupra activității administrative, în limitele competenței conferite de Codul administrativ.

În consecință, anularea unei decizii de clasificare tarifară neîntemeiate nu echivalează cu exercitarea de către instanță a competenței administrative de clasificare a mărfurilor, ci reprezintă consecința constatării nelegalității actului administrativ individual contestat.

Sub un alt aspect, Completul judiciar relevă că, în conformitate cu art. 30 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, autoritățile publice sunt obligate să acționeze cu respectarea principiului securității raporturilor juridice, fiind interzisă adoptarea unor măsuri cu efect retroactiv în afara cazurilor și condițiilor prevăzute de lege.

În acest context, se reține că reclamanta a efectuat importul produsului „*****” la 6 iulie 2021, în baza documentelor oficiale eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, declarând marfa la poziția tarifară *****, corespunzătoare statutului de medicament confirmat prin actele de înregistrare și autorizare. Iar la

momentul efectuării operațiunii vamale, organul vamal a acceptat documentele prezentate și a acordat liberul de vamă, fără a modifica clasificarea tarifară declarată.

Completul judiciar subliniază că acordarea liberului de vamă nu exclude posibilitatea efectuării controlului ulterior și nici dreptul organului vamal de a corecta o clasificare incorectă, în condițiile art. 141^2 și art. 181^1 din Codul vamal. Totuși, atunci când ulterior acordării liberului de vamă autoritatea publică reconsideră clasificarea unui produs declarat în baza unor acte oficiale, obligația de a justifica modificarea devine deosebit de relevantă sub aspectul asigurării securității raporturilor juridice și protecției încrederii legitime a declarantului.

În această ordine de idei, organul vamal urma să stabilească în mod concret în ce constă caracterul eronat al informațiilor care au determinat clasificarea inițială, ce caracteristici ale produsului au fost apreciate incorect și din ce considerente documentele existente nu justificau încadrarea la poziția tarifară *****. Or, în speță, autoritatea vamală nu a demonstrat existența unor informații inexacte sau incomplete prezentate de reclamantă la momentul importului și nici nu a justificat suficient motivele pentru care documentația farmaceutică și caracteristicile produsului ar impune clasificarea acestuia într-o categorie tarifară diferită.

Prin urmare, modificarea încadrării tarifare nu se poate întemeia exclusiv pe o apreciere ulterioară diferită a acelorași caracteristici ale produsului, fără o fundamentare obiectivă și verificabilă care să demonstreze caracterul incorect al clasificării inițiale. Astfel, recunoașterea oficială a produsului ca medicament și includerea acestuia în Nomenclatorul de stat nu reprezintă împrejurări lipsite de relevanță juridică, ci elemente care trebuie examinate în mod obligatoriu la determinarea regimului aplicabil mărfii, inclusiv în cadrul operațiunilor vamale.

În acest sens, Completul judiciar consideră că menținerea clasificării tarifare stabilite în baza documentelor oficiale de autorizare, în lipsa unor probe suficiente care să justifice modificarea acesteia, corespunde principiilor legalității, previzibilității și securității raporturilor juridice.

În altă ordine de idei, Completul judiciar apreciază actele administrative contestate, vin în contradicție și cu prevederile articolelor 118 alin. (1)-(3) și 120 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, întrucât în conformitate cu dispozițiile art. 123 din Codul administrativ, nu exclude obligația autorității publice de a recupera motivarea necesară actelor emise, or în cazul unui act administrativ prin care se modifică încadrarea tarifară a unei mărfi anterior declarate și vămuite în baza unor documente oficiale, motivarea trebuie să permită identificarea raționamentului concret care a determinat autoritatea să considere clasificarea inițială drept incorectă.

Dealtfel, simpla enumerare a componentelor produsului, a regulilor generale de interpretare și a poziției tarifare atribuite ulterior nu este suficientă dacă nu este însoțită de o explicație convingătoare privind neîndeplinirea condițiilor poziției tarifare declarate inițial, în raport cu documentele și caracteristicile produsului.

În speță, deși autoritatea vamală a făcut referire la compoziția produsului „*****”, la prospectul acestuia și la dispozițiile Nomenclaturii combinate a mărfurilor, nu a justificat suficient în ce mod aceste elemente, apreciate în ansamblu, infirmă destinația terapeutică a produsului și condițiile de clasificare la poziția *****.

Deasemenea, nu rezultă o examinare suficientă a relevanței certificatelor de înregistrare și a autorizațiilor de import eliberate de Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, în raport cu concluzia organului vamal privind clasificarea produsului drept preparat alimentar.

Prin urmare, Completul judiciar apreciază că motivarea Deciziei de clasificare *****din 24 noiembrie 2023 nu oferă o justificare factuală și juridică suficientă pentru modificarea încadrării tarifare a produsului „*****” de la poziția ***** la poziția *****.

În aceeași ordine de idei, soluția adoptată în procedura prealabilă, prin Decizia Serviciului Vamal nr. *****din 22 decembrie 2023, nu înlătură deficiențele constatate, întrucât menținerea clasificării tarifare contestate presupunea examinarea efectivă a argumentelor privind statutul de medicament al produsului, caracteristicile sale terapeutice și conformitatea reclasificării cu normele aplicabile.

În consecință, Completul judiciar conchide că autoritatea vamală nu a demonstrat, prin probe suficiente și o motivare corespunzătoare, existența temeiurilor care să justifice modificarea clasificării tarifare a produsului importat de SRL „Tetis International Co”.

În ceea ce privește argumentele apelantului referitoare la aprecierea eronată a probelor și la aplicarea greșită a normelor de drept material de către prima instanță, Completul judiciar reține că acestea nu sunt de natură să infirme concluziile privind nelegalitatea actelor administrative contestate. Or, constatările referitoare la autorizarea produsului ca medicament, includerea acestuia în Nomenclatorul de stat, caracteristicile și destinația sa terapeutică, precum și insuficiența fundamentării reclasificării sunt susținute de documentele administrate și se circumscriu dispozițiilor legale care reglementează raportul juridic litigios.

Totodată, apelantul nu a prezentat argumente și probe care să demonstreze că, la emiterea actelor contestate, organul vamal a clarificat în mod suficient divergențele dintre documentația farmaceutică a produsului și calificarea acestuia drept preparat alimentar.

În această ordine de idei, Completul judiciar apreciază că simpla reiterare a competenței Serviciului Vamal de a efectua clasificarea mărfurilor și invocarea caracterului obligatoriu al normelor tarifare nu constituie temei pentru casarea hotărârii contestate, în lipsa demonstrării legalității și temeiniciei reclasificării concrete, întrucât argumentele apelantului privind aplicarea incorectă a normelor juridice și aprecierea necorespunzătoare a circumstanțelor cauzei nu își găsesc confirmare, fiind combătute prin constatările de fapt și de drept expuse anterior.

În circumstanțele prezentei cauze, modificarea nejustificată a clasificării tarifare a produsului „*****”, înregistrat și autorizat pentru import în Republica Moldova în calitate de medicament, constituie o ingerință nelegală în situația juridică a reclamantei,

în condițiile în care autoritatea vamală nu a demonstrat existența unor temeiuri suficiente pentru încadrarea produsului la poziția tarifară *****.

Astfel, Completul judiciar constată că anularea Deciziei de clasificare a mărfurilor *****din 24 noiembrie 2023 și a Deciziei Serviciului Vamal nr. *****din 22 decembrie 2023 reprezintă soluția corespunzătoare circumstanțelor stabilite și cadrului normativ incident.

Din considerentele expuse, Completul judiciar ajunge la concluzia că prima instanță a stabilit corect circumstanțele relevante pentru soluționarea litigiului, a apreciat probele administrate în raport cu dispozițiile legale aplicabile și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar argumentele invocate de Serviciul Vamal în cererea de apel nu justifică modificarea sau casarea acesteia, motiv pentru care apelul declarat de Serviciul Vamal urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 iulie 2025.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ și articolele 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Apelul declarat de Serviciul Vamal se respinge.

Se menține hotărârea judecătoriei Chișinău sediul Centru din 1 iulie 2025.

Decizia cu drept de recurs, la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Președintele ședinței,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/